

[Finansministeren.]

Diskussion, og dernæst at bringe Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen, en Tak for hans Indlæg, som jeg opfattede som et forstaaende Indlæg over for en Række Hovedsynspunkter, og endelig at bringe det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen en Tak, fordi han — saaledes har jeg forstaaet ham — holdt den Agitationstale, der skulde holdes, inden man gik til Realiteter. Jeg har forstaaet, at saaledes ligger Situationen saa nogenlunde.

Det er ikke saa forføredelig længe siden — det var i Forbindelse med Valget og i Forbindelse med Regeringsdrøftelserne efter Valget —, at vi i samtlige borgerlige Blade, og da navnlig dem, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller støtter sig til, og som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen støtter sig til, saa Talen om Nødvendigheden af Samling, Samarbejds Betydning, den store Forstaaelses Betydning. Nu er jeg kommet med de første Lovforslag af økonomisk Natur, efter den nye Regerings Dannelselse, og de Partier, der har talt Samarbejde og Forstaaelse og har talt om Respekten for vor økonomiske Situation, løber nu med Halen mellem Benene fra deres eget Ansvar. De søger nu at stille sig ved Siden af det, der skal gøres. Jeg spørger de ærede Medlemmer, om det er velbetænkt, om det egentlig er rimeligt? Jeg kunde forstaa, at man stillede op det ene eller det andet saglige Synspunkt over for en Enkeltthed, men at man fra disse Partiers Side stiller Tingene saaledes op efter den Maade, man har ført sin Agitation paa efter Valget, efter den Maade, hvorpaa Regeringen har lagt disse Lovforslag frem som en Kombination af direkte og indirekte Skatter, at man lader, som om Landets økonomiske Situation er dem inderlig uvedkommende — det kan nu overlades til, om der kan skabes en tilfældig Samarbejds mulighed andetsteds —, det stempler den Form for Agitation, som de tidligere regeringsallierede nu vil til at føre. Det er hurtigt, det Skifte er kommet.

Det ærede Medlem fra Retsforbundet, Hr. Funck Jensen, brugte en Vending om, at man med fræk Selvfølgelighed lod Staten betale. Det ærede Medlem har, synes jeg, paa Retsforbundets Vegne — hvis jeg maa bruge hans eget Udtryk — med fræk Selvfølgelighed stillet sig uden for den Virkelighed, vi har med at gøre her. Det ærede Medlem tillod sig endvidere om det, jeg her har forelagt, simpelthen at sige, at det var den tidligere Finansministers Politik, jeg førte videre, der var ingen Forskel. Spørg det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen,

om han mener helt det samme! Spørg det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, om han mener helt det samme! (*Laurits Pedersen: Spørg Axel Sørensen!*) Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen er faktisk den eneste fra de Partier, der hidtil har fundet hinanden, der har haft en Smule Forstaaelse for, at her gjaldt det om at finde et Resultat og ikke lave en Bunke Agitation. Saaledes ligger Situationen i Øjeblikket.

Men jeg haaber altsaa, at det, man har talt om i den tidligere Regeringspresse, den nuværende Opposition, med Hensyn til Ansvar og Forstaaelse, er noget, man dog til en vis Grad har ment. Jeg er gaaet ud fra, at man vilde indstille sig saaledes, at man, hvis den nye forføredelige socialdemokratiske Regering, ødselt indstillet paa alle Omraader, nu vilde lave en forføredelig Masse Ulykker og derefter komme og sige til de andre: hjælp os med at skaffe Pengene, saa naturligvis vilde lave Vrøvl. Men jeg kommer med en Arv, der er de Herrers Efterladenskaber. Den Arv ligger til Løsning i Øjeblikket. Kan Rigsdagens Partier forsvare i denne Situation at indstille sig paa at holde Agitationstaler, naar vi andre møder med en udstrakt Haand i denne Forbindelse? Det er det, der er sket, og det er det, de Herrer fra den nye Opposition, der har taget sig Ansvarsbevidsthedens Tale saa stærkt paa — det er det, de Herrer skulde ofre en Smule Eftertanke paa og tage Standpunkt til —. Saa tror jeg, jeg har faaet afleveret det meste af min Galde.

Jeg skal dernæst sige Tak til de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet mit Lovforslag om en Ændring af Ligningsloven, ogsaa til det deri indeholdte Forslag om en Lempelse af de over 65-aariges Skat. Jeg er glad for den Tilslutning, der her er givet, og jeg vil naturligvis i Udvalget gerne gaa ind i en Drøftelse af Fradragsreglerne i øvrigt — jeg tænker her paa de skattefri Fradrag for Folk i samme Indtægtsgruppe. Men jeg tvivler paa, det er mulig i en Hast at bringe et saadant Angiggende til Løsning. Det er min bestemte Mening, at Skattekommissionen skal have sit Arbejde forceret, og jeg haaber, at dette Arbejde kan forceres paa en Maade, som fører et Resultat relativt hurtigt med sig. Jeg haaber, som jeg har sagt tidligere, at det kommende Aar maa bringe Resultater fra Skattekommissionen til praktisk Forhandling frem i dette høje Ting, men jeg deltager gerne i Forhandlingerne i Udvalget, og der kan vi saa drøfte, om der er Muligheder for at naa det ene eller det andet Resultat paa dette Omraade. Jeg har